

Сьогодні права людини порушені. Нема довіри людини до системи права захисту своїх прав. Де залякування та погрози стали нормою на державному рівні, через котрі громадянин не може звернутись для його вирішення. Права людини досить спірна на мою думку тема де можна багато про що говорити, але з цієї демагогії повинно випливати одне не порушувати гідність громадянина країни та приниження його як особистості.

Як свідчить історія, всі існуючі права людини, що закріплені в міжнародних документах, конституціях, законодавстві є вистражданими та відвойованими людством. Тому захист прав людини та громадянина має бути пріоритетом діяльності правової, демократичної, суверенної держави. Натомість, ще у 1949 р. український письменник, державний та політичний діяч Володимир Винниченко визначав державність як комплекс тих інститутів економіки, політики, культури, які діють на території, населеній національним колективом, які зв'язують його в компактну цілість та забезпечують його розвиток у сучасному і майбутньому.

Державність — це устрій всього матеріального і духовного буття цілого народу.

Держава втрачає громадян не через те, що громадянам нашої країни подобається працювати та піднімати економіку іншої країни а через зневіру самого громадянина, де він себе відчуває жертвою, зрадженням самою країною де він іде на самі низькі вчинки, де примушують людину себе відчувати приниженою а не відчувати себе патріотом своєї держави де його почуто, а не затикають йому рота, всілякими інстанціями.

Кожен громадянин - є особистість, не зважаючи на його думки, світобачення та ставлення до життя. Громадянин вибирає право до котрої йому релігії звернутись до кого молитись і в що йому вірити. Де ні хто, не впливає та не порушує його світобачення та висловлення власної думки.

Моя ідея змін полягає в тому, що:

- кожен громадянин України має право звернутися за будь якою інформацією яку він потребує та допомогу будь то економічна або соціальна. Хоча як то кажуть що сьогодні працює відкритий та вільний доступ до інформації. Звісно це стосується безпосередньо місцевих органів самоврядування, і де громадянин отримує ту інформацію яку він запитує та органи самоврядування сприяють у вирішенні проблеми.
- Політична та економічна стабілізація країни настане лише тоді коли між простим робочим прошарком налагодиться процес довіри до своєї батьківщини, а це є те що громадянин країни повинен знати свої права та бути захищеним, від будь якої дискримінації, та впливу зацікавлених в цьому третіх сторін, де не маніпулюють його становищем і не дивляться на те як людина одягнена, де людина не є злочинцем системи а жертвою системи. В багатьох випадках люди стають жертвою системи, тому що справу потрібно закрити.
- Де робочі місця в країні 125 робочих місць вільних на одного працівника.
- Реформи, які зміцнюють країну зсередини та зовнішньо-економічно геополітичному просторі, котрі не порушують та не уцілюють права людини.
- Підтримка вільного ринку та підприємництва, а також Держава повинна іти на зустріч, людині котра хоче займатись підприємством та заохочувати громадян до цього це приведе до покращення та стабілізації економічної ситуації в країні та появи робочих місць.
- Знаходити компроміс в будь якому випадку, побудувати органи котрі будуть займатись мирним урегулюванням між населенням.
- Сформувати економіку та уряд де буде вирізнятись своїм консервативним та ліберальним характером.

➤ Вжити серію заходів, що скасують економічні соціалістичні наслідки колективізму колишньої роздробленості а й сприяють швидкому розвитку капіталізму та зміцненню держави в цілому, яка захищає інтереси всіх своїх громадян.

➤ Не зачіпати економічного фундаменту – приватної власності й системи найманої праці.

І вже тоді можна казати про платну медицину і інше де права громадянина не будуть ущільнені самою Державою та Податковим апаратом країни.